

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNP.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Felelős szerkesztő: **Fehér János.** Főmunkatárs: **Révész Lajos.**
 Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
 A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt. ezentúl minden megkezdett száz szónál 50 krral több.
 Lapunk számára hirdetések elfogad a „Reuter Gyűjtemény” és a „Magyar Távir. Iroda” hirdetési irodája Budapest, Grantos-utca 1. szán.

Az évadhoz.

A század, melynek végső végét leheljük, ideges és idegbontó. Nem igen engedi az embereknek, hogy szabad kényelemben morzsolják le napjaikat. Valamint a mult időkhöz mérten mindenféle élvezetet halványozott mértékben nyújt, épügy fokozottabb tevékenységet követel mindenkitől, még attól is, a ki csak az élvezeteknek szentelte idejét. Csakhogy mindama élvezetek, a miket apáink még adomány-kép fogadtak halás szívvel, reánk nézve többnyire nélkülözhetetlen szükségletekké váltak. Manapság a munkásember is kívánja, és jogosan kívánja, a maga osztályrészét az élet gyönyöreiből és boldogtalannak érezné magát, ha nélkülöznie kellene egyet-mást abból, a mi az úgynevezett régi jó időben fényűzés-számba ment gyakran az úri osztálynál is.

A tizenkilencedik század elkényeztetett gyermeke sokat élvez, lagadhatatlanul sokat, de meg is szolgál érte. Ha a hajdani fekete kenyér helyett puha kalácsot eszik, hát annak a mindennapos megszerzése igénybe is veszi összes erejét. A létért való küzdelem rendkívül hevesé válik, s a legtöbb ember élete elfajult a munka és az élvezetek szakadatlan hajsziolá-sává. Folytonos lázban égve csak ritkán lép-jük át a kedélyvilág küszöbét, hogy kissé magunkhoz térjünk, hogy pihenjünk.

Nincs reá időnk. El van foglalva minden óránk kora reggeltől késő estig, hogy az agy-velő sanyargatásával, az idegek megfeszítésével teremtsük elő az eszközöket, melyek családunk, valamint saját, folyton növekedő szükségleteink kielégítésére szolgálhatnak. Ilyenformán gondok közt töltjük a nappalt, és ha bekövetkezett az éjtel, nem a pihenés az, a mit keresünk, hanem a multság. Hiszen némi karpótlást ohajtunk kiállott fáradalmainkért. És ez így megy napról-napra, majdnem az egész éven át, változatlan egyformaságban.

Nem is bírja végig minden szervezet, és a ki szerét teheti, szívesen hallgat a természet intő szavára, mely az ernyedetlen munka vagy az élvezet-hajászat félbeszakítását parancsolja.

Persze, a természet a maga módja szerint beszél és kényszerít. Ugyanaz a hőség, mely Isten szabad ege alatt megérleli a gyümölcsöt és édesíti a szőlőt, elszibbaszja a városi ember munkaeréjét, felebreszti benne a vágyat, hogy a háztömbök likkászó légköréből meneküljön barátságosabb földre és keressen üdülést. És ugyanakkor, midőn a napedzett aratok vidám serege a mezőről betakarítja az ételt, más vidám seregek szállingóznak a fürdőkhöz és a mi más kies helyet alkotott a természet, hogy pihenéssel, esetleg gyógykezeléssel állítsák helyre a túlságosan igénybe vett vagy tán beteg szervezetüket. Néhány hétre elhagyják megszokott környezetüket, félbeszakítják a foglalkozást, a mely elfárasztotta, elfelejtik gondjaikat és azzal helyre áll kedélyük egyensúlya, s a mikor vége szakad a pihenés édes perceinek, újult erővel belevethetik magukat az áradatba, hogy megint kitűzőlt életcéljaik felé törekedjenek.

Nem csoda, ha oly sokan és oly nagyon megörlődnek a néhány heti vakációnak. Különösen azok, a kik értelmi munkával keresik meg a kenyeret családjuk és maguk számára. Ennek a fürdői üdülésnek a reményében munkaerőjüket megfeszítik a végsőig és szorgalmasan rakosgadják földre a forintokat, hogy teljék a költség. Mert hiába, a fürdőzés a milyen kellemes egészségi és társadalmi szempontból, épolyan költséges. A fürdőben mindenki úrnak érzi magát és a szerint költ is. Igen sokan módjuk felett élnek, kevesen vallják magukat szegényebb sorsúaknak, majd mindenki adja a vagyonos embert az olyan helyen, hol a társadalmi válaszfalak alig érezhetők, s ehhez képest mindenki nem demokratának, hanem arisztokratának érzi magát.

Akárhányan vannak, kiket a rövid nyaralás vagy fürdőzés a tónk szélére vitt. S ilyenformán az, a mi tulajdonképen testi és szellemi gyarapodásukat célozza, vagyoni romlásukat segítette elő. Igaz, hogy a fürdőéletből is sokan kevésbé üdülést, mint inkább a multságot keresik; egyik-másik családapá nemhogy gond nélkül érkezik a gyógyhelyre, hanem inkább

a nehéző gond kergette: túladni eladó leányain. Sokan a fürdőhelyet alkalmasabb házassági vásárnak tekintik, mint a ballermét és tény, hogy a fiatalok jobban megismerhetik az egymás lelkét néhány heti vagy havi intimitásuk alatt, mint két keringő közt. Csakhogy ott is gyakori az ámitás meg a számítás és kiki előnyösebbnek akarja kitüntetni vagyoni helyzetét, mint az a valóságban megfelel. S így a végén a papiálás nem két szerető szívet forraszt össze, hanem két csalódot félre rakja a rabbillincset.

Mert a besület ellen büntetlenül nem lehet vétközni. De meg a józan ész ellen sem, a mely azt kívánja, hogy kiki nyújtózkodjék csak addig, a meddig a takarója ér. Bár mindenki ezt tartaná szem előtt! Igaz, hogy akkor hazánkban kevesebben utaznának híres, de méregdrága külföldi fürdőkhöz, hanem inkább beérnék a hazai szerényebb, de jóhatású gyógyhelyekkel. Sőt a hőlygek toalette-pompáját is lehetne némileg mérsékelni, s az eladó lányok (tűnjenek ki inkább kedélyi és házias jó tulajdonságaikkal, mintsem a változatos öltözékükben kifejtett fényűzést.

A nyári üdülésre szánt összeget hagyjuk lehetőleg hazai helyen, még ha valamit nélkülöznünk is kellene mindama kényelemből, a mit a külföld divatos fürdőben találunk. Viszont azonban a hazai fürdőket is iparkodjanak kiérdemelni a közönség pártfogását: gondoskodjanak arról, hogy a látogató igazán jól legyen ellátva és méltányos árak mellett. Mert fájdalom, van itt Magyarországon még elég üdülő- és gyógyhely, mely bővelkedven természeti szépségében, ebben vetekedhetik a svájci vagy líriai fürdőhelyekkel, kényelem dolgában azonban sok kívánni valót hagy fenn és csak a vendég alapos megkoppaszításában akarja lehetőleg felülmúlni nyugati példányképet. Pedig a hazai fürdőhelyek felvirágzása nemcsak a látogatók közönség hazafiságtól, hanem a tulajdonosok okos belátásától és jóhiszeműségétől is függ.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCÁJA.

Harangszónál.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcája. —

A Miska gyerek nagy mucrosan dugja ki pölyhős fejét a dunyha tönkelegéből s duzmaszkodva szájába illesztí mutató ujját, halgatag cuclizik és mitse szól. Nem ő egy kukkot, egy hangot se. De már hogysine volna durcás! — Valjon nem vasárnapon virradt e fel? — Persze hogy arra, — tudja ő nagyon jól, — hisz tegnap reggel óta örül e napnak, midőn jókor reggel föl nem zavarják »kis katét« tanulni, hanem szunyadhat kedve szerint, a meddig csak akar. — Most tessék! — Mégis föl kellett chrednie. Hogyné venné hat zokon!

A szobában csak harman beszélgetnek, — jobban mondva tán csak ketten, mert a harmadik csupán olykor-olykor szól közbe röviden, hevesen, — sziszegve. Szinte metsz a hangja mint éles beretva, vagy mint a sas levele.

Miska öcsénk almos szemével oda-oda pislant a beszélőkre. Jani bátyja a szarküőre ablakon néz ki, egyik laba locan, labon keze, kezében feje. Prusdik van rajta, fejen fehér nyúlszőr sapka, melyet nemcsak ilyen ősi didergős napon, de még nyári melegben sem tesz le, tán ha aiudni mēn se. Hébe-korba hátra tekint, összehozott fogai közt szűri a szót, — tán ezért olyan

metszők. Vailat a rendeslen jobban meghajolnak, s ncha-néha, mintha hideg futna át, megreme egész teste.

Mellette áll egyik oldalon Miska édes anyja, másikon apja, egyik is, másik is szól hozzá, beszél neki, de legtöbbször csak fejét rázta, vagy kezét szorítja ököibe.

— Nézze, kis uram — szól Miska anyja — van ennek más útja is, jobb útja is. Nem kell mindjárt megkondítani a nagy harangot. Hogy halalra kacagja magát az egész falu?! Szegény ez kelmednek is, — meg tan inkább, mint neki.

— Igazad van, — de azért megteszem.

— Gondold meg a dolgot bátya, — veszi át a szót Miska apja. Ezzel csupán magad alatt vágod el a fát. Minden egyes ütés, minden sertő tekintet jobban fog fajni neked, mint neki, — bárhogy is rázod fejed.

— Fajjon, — de azért megteszem.

— Utóvégre a ló is megbotlik, pedig hát négy lába van. Ilytha most kelmed, kis uram, szépen hitvesi szeretettel lelkire beszélné, lehet talán szívére venné, jó utra térne.

— Nem olyan magból kelt!

— Ej, dehogy nem! A jó szó többet ér minden-nél, bátyám. Okosan szolt az asszony, — fogadd meg szavat.

— S ha megmaradna általkodottságában . . . ?

— No, — nem igen lehet a, — de meg aztán . . .

— Ha újra csak szemembe nevetne, — minden utésennél újra felkacagna?!

— No, — mert nagyon keményen fogtad, — csupa truccból teszi. Tudod bátyám, makacs allat az asszonyi állat. Meglásd csak, ha szépen tekintesz rá, olyan lesz, mint a kezés bárány.

— Jól van, — szavatokra megteszem . . . Ha nem, úgy Isten legyen kegyelmes iránta, — senkisémmel meg a legnagyobb gyalazatól. Sapkát még jobban fejébe nyomja s mind a harman kimennek.

Miska pedig duzmaszkodik s rágja a körmet. Mért is olyan haragos ma a Jani bátya? Pedig milyen trefás ember maskor, de milyen! Ojje, — ha jökedve kerekedik eltancool jökedvően a gyermeképe előtt, megtanítja őket, hogy kell harmadtelel ugrani s több efféle csintalanságokra tanitgatja az apróságot. Egyáltalán nagyon szereti a pulyákat, talan mivel néki nem adott a menyeyi Atya.

Aztan megmozdul a Miska gyerek leikeben valami. Micsoda? Tudja a kö. De szent, hogy mozog, szinte megcsavarja az orrát, könnyet facsar szeméből. Épen úgy érzi magát, mint a mult nyaron, mikor tüzet rakott a pajta kellosközepén. Édes apja, édes anyja szép szóval megintti s ez neki többet ért, mint megannyi verés. Azóta óvakodik is am minden rostól.

De hat mifele rosszatt tett ő? Tan hogy tegnap délután egy cédulácskát vitt a Samu bátyjának? Hat azt, mi rossz volna ebeun? Sőt ellenkezőleg.

Levelezés.

Ruttkáról a következő sorokat veszük:

A kassa-oderbergi vasút főműhelyi munkásai f. 6. július hó 4-én, igen sikerült nyári mulatságot rendeztek. Már a megelőző napon a főműhelyi irodáépület előtt két hatalmas zászló előre jelezte, hogy itt egyéb ünnepélyeknek is nézünk elejébe.

Ugyan Nagys. ruttkai Ráth Péter, orsz. képviselő és kassa-oderbergi vasúti vezérigazgató úr által létesített vasúti tanonciskola ünnepélyes zárviszágja tartatot meg d. u. 4 órákor a főműhelyi díszes iskola-teremben, nagys. Berecz Gyula turóc megyei tanfelügyelő úr és számos vendég jelenlétében, kik mindnyájan meggyőződhetek ez intézmény nemes és jótékony rendeltetéséről, mely hivata van a felvidéken művelt és hazafias iparosokat nevelni.

A vizsga végén a vezérigazgató 200 drb. koronát és 4 drb. rajzeszköz osztott szét jutalmul a növédeknek közt, további szorgalomra és igyekezetre buzdítva őket. Ezután az összes vendégek a főműhelyi kies parkba vonultak, a hol kelleszes szórakozás közt folyt le a kedélyes est.

Masnap — július 4-én, d. e. 10 órákor, Ruttkai község képviselő-testülete tisztelettel a közszeretben és tiszteletben álló ruttkai Ráth Péter orsz. képviselőtől, átnyújtán neki a díszpolgári okmányt. A testület nevében Ruttkay Zoltán, kör-jegyző üdvözölte az ünnepeltet, s egybeközött azon reményének adott kifejezést, hogy azon község érdekeiről, melynek nevét a legfelsőbb helyről történt kitüntetés alkalmából praedicauiummal választotta, jövőben sem fog megfeledkezni, s a község fejlődésére irányuló törekvéseit továbbra is támogatni fogja.

Ruttkai Ráth Péter orsz. képviselő meghatva közönte meg a kitüntetését, s eddig is — mint mondá — örömmel időzött Ruttkán, ezentúl otthonosan fogja magát érezni, mert avval tüntették ki, a minél többet egy polgártárs polgártársának nem adhat.

Ebédre hivta ezután a képviselő-testületet és vendégeit a vasúti restaurációba, a hol ugyancsak gavallérosan megvendégelte őket.

Ebéd alatt megeregett a fesztelen társalgás és töstöközés egész sorozata; kiemeltük a következőket:

Ruttkai Ráth Péter, orsz. képviselő töstözött mondot Ruttkai község képviselő-testületére; a képviselő-testület nevében: Kafendá Frigyes — képviselő-testületi tag — ruttkai Ráth Péter, orsz. képviselőre, megköszönve együtt, hogy megválasztását elfogadta; Szeghy, a csacsi járás főszolgabírája, — Ráth úr vendége — azon barátságos viszonyra, a mely a két szomszéd megye közt fenal.

Ruttkai Ráth Péter, mint a csacsi kerület képviselője, jelenleg szintén trencsén-megyeinek tartván magát, az ilyen alkalmakkor ott divó szokashoz híven: Trencsén-megye loispánjára: Szalvassky ó excellenciára mondot szép és nagyhatású töstört.

Angyal Istvan főmérnök, lípó-megyei lakos, a barátságos kötelekbe harmadiknak, Lípó-varmegyét is kerü bevenni, a mennyiben ruttkai Ráth Péter, nemcsak turóc-megyei polgar és trencsén-megye egyik kerületé-

nek országgy. képviselője, hanem Rózahegy választott díszpolgára, lípó-megyei is egyttal.

Végül ruttkai Ráth Péter, mint a két szomszéd-megye Ruttkai és Rózahegy községeinek díszpolgára: Juth és Kürthy főispán urakat éltette.

Lakoma után az egész társaság a »julialis« szín-helyére vonult ki, a hol öket 50 tagú rendezőség üdvözölte.

A mulatózó munkánép élénken éljenze szeretett vezérigazgatóját, kinek mindenkihez volt barátságos szava, s szívesen kezet szorított a közelállókkal.

A rendezőség — dícséretre legyen mondva — gondoskodott mindenféle szórakoztató eszközökről; volt: villamos pósta és fonográf, tumbola, bővűs mozdólat, léggömbök feleresztése, kakas-ütés, gyűrű és lapda-dobás, kolbászhegner, célablövés s. a. t.

Széles jó kedvre hangolt mindenkit a confetti és szerpentin-dobással egybekötött »Jambók«-körmenete; kár, hogy ekkor már vendégül szegődött az eső is. A gyengébb szívűek természetesen még ideje-korán hazamenekültek, nem akarván bevárni a mulatság »lény-pontját«, a tüzi-játékot, melyet remekül rendezett Tobis Gusztáv, a főműhely egyik hivatalnoka.

Az északi oldalon fekvő Magúra-Fátra magas hegyoldalán pedig kigyuladtak a sötét éjszakában égő R. R. P. betűk (Ruttkai Ráth Péter) mesze bevilágítva az egész vidéket.

A vihar heves záporot vert már nyakunkba, mely gyorsítá lépteinket és így csakhamar elérünk a ruttkai állomás védelmet nyújtó helyiségeibe.

Szucsány, 1897. július 7-én.

Tekintetes Szerkesztőség!

A Felvidéki Híradó 25. számában megjelent közleményt a turóc-szent-mártoni izr. hitközség rosszakarattú koholmányának mondja és így arra kényszeríti, hogy részletesen közöljem a tényállást, a mit ezennel lehetőleg röviden és egész tárgyilagosan meg is teszek s a F. H. t. c. olvasóközönségére bízom, itelje meg, kifogástalanul cselekedtek-e a mártóni urak vagy sem.

Néhai Fischer Joákim elhalálozása után Pollak Ármin úr, a turáni izr. főhítköztség elnöke, személyesen jelentette be a gyászírt a t.-sz.-mártoni izr. hitközség előjáróságának és egyttal engedélyt kért arra, tekintettel az elhunyt kiváló érdemeire, továbbá arra, hogy a megboldogult a t.-sz.-mártoni izr. hitközség kebelében fennálló »chevrah kadissh« temetkezési szent-egylet tagja volt, hogy a rabbi úr tarthassa a gyászbeszédet. Az előjáróság ezen nyomós okok folytán elvben megengedte ezt és erre következett az alku. Pollak úr, a turáni hitközség vagyonaltalanságára hivatkozva, 10 frtot ajánlott, a mártóni urak 25 frtot kértek; Pollak úr megtoldotta ajánlatát öt forinttal, az urak azonban csak 20% -ot voltak hajlandók engedni és így az üzlet megühsült. Úgy beszélte nekem Pollak úr és nekem nines okom kételkedni benne, de remélhetőleg az előjárósági urak sem fogják azt tagadhatni. A rabbi úr tehát nem is jött a temetésre, de nem volt képviselve sem az izr. hitközség, sem a »szent-egylet« egy arra lélekkel sem.

Hogy miért tartotta szükségessnek a tiszteendő

úr is nyilatkozni, nem érthetem, hiszen távolmaradását maga a közlemény igazolta. Csak tán nem akarná nyilatkozatával feltüntetni, hogy gátolva lett volna a megjelenésben, mert hiszen a rabbi úr a temetés napján délután a ruttkai pályaudvaron oda nyilatkozott Turánba a temetésre utazott ruttkai urak előtt, hogy mint magánember készséggel elment volna a temetésre, ha külön értesítést kap (mely értesítést azonban a rabbi úr nem kaphatta meg mert a temetés előtti napon nem volt otthon), de mint rabbi Turánba nem mehetne. Ezen eljárás a tiszteendő úr szent vallása sarkalatos elveivel igazolja; bezeg nekem másképp fejtgette áldott emlékü Fischer Joákim tanítóm a zsidó vallás hitelveit! a minthogy a rózahegyi és alsókubinai rabbi urak nézete is eltér a turóc-szent-mártoni collegajukétól, a mennyiben egyszerű értesítésre a maguk jó szántából jöttek és a faradságuk jutalmául felajánlott tiszteletdíjat el sem fogadták.

Hogy pedig a szucsányi izr. hitközség miért utastotta vissza a turóc-szent-mártoni rabbisághoz való csatlakozást, annak oka nemcsak az ezzel járó pénzáldozatban rejlik. Igaz ugyan, hogy ezen alig 30 adó-fizető tagot számláló hitközségnek évi költségvetése az iskoláján kívül körülbelül 1500 frtot tesz ki és hogy van olyan tagja is, ki 80 frt évi hitközségi adót is fizet, míg a turóc-szent-mártoni legmagasabban megadózott tagok hitközségi adója 36 frt, hanem főleg az az oka, mert több évi tapasztalat tanított bennünket, hogy nem jó a mártóni urakkal egy tából cseresznyét enni. Néhai Sonnenschein rabbi úr fölvetéle idejében a szucsányi hitközség a rabbisággal járó költség egy harmadát magára vállalta; és midőn később Szucsán hitközség jómódú tagjai java része elköltözött vagy meghalt, a vagyoni viszonyok teljes változával, a szucsányi hitközség többszöri folszólalása dacára a mártóniak ragaszkodtak szerződésükhöz, és Szucsán fizette a rabbiság költségeinek egy harmadát egészen 1889-ig, míg Turóc-megye egész zsidósága, beleértve a mártóni hitközséget is, a 2/3-át. Vajjon ezen arány méltányos-e, minden laikusra bízom. Nem feledkezünk meg ezen közzségeiről és nem is kérünk többet belőle. Külömben is látjuk, milyen szeretettel csung a ruttkai főhítköztség a turóc-szent-mártoni anyahítközség kebelén.

A közös rabbiság ezen visszautasítása maga után vonta — a mint szavahihető emberektől hallottam, — a turóc-szent-mártoni izr. hitközség azon határozatát, hogy ha netalántán a szucsányiak valamikor igénybe akarnak venni a rabbi úr funkcióját, tartozzanak fizetni 25 frtot, de nem ám jótékony célra, se nem a tiszteendő úr fizetésének fölemelésére, hanem a hitközség pénztárába valószínűleg »koptatás« címén. Ezen koplatási díj azonban nem vált be; mindjárt első alkalommal fogarcot vallottak vele és remélhetőleg ezentúl sem fogunk szorolni a turóc-szent-mártoni hitközség rabbijára.

Fogadjja a tekintes Szerkesztőség a szives közlésért legbensőbb köszönetemet.

A tekintetes Szerkesztőség alázatos szolgája:

Dr. Haasz Simon.

Samu bátyja, ki különben is faintos legény, ugyancsak megcukrozta, — cigarettát is adott volna, ha ugyan ő emerre fogadni. Vagy hat nem dédelgetve csókoltatta-e, ölegette-e Juli nénje, az ő anyjakaja, kinek zsebeben mindig akad cukor az ő számára s a ki őt jótiban szereti, mint saját gyermekét, — ha volna!

Pedig Miska pajtas mégis csak itt lesz a hiba. Persze te nem tudod, mi volt írva a levelében. Nem sok, az igaz, — mindössze ennyi: »Az uram csak reggelre jön haza. Johetsz batran.«

Ugy am Miska barátom, — nem hiába motoszkál az a valami benned. Ujra tüzet raktal akaratot ellen a szérű közepén.

Nem is allja sokáig. Világos van ugyan már, mégis csak fel bíz ő; — remeg attól a belső motoszkattól. Folkél az agyból, kilép a locara s a fal mellett ezen köröskörül menve az udvarra nyíló ablaknál áll meg s csöndesen nyafog.

Ehol ni! Most lép ki Jani bátyja is a pitvarajtón, utána édes szülie, apja, anyja. A bátyj jobbról-balról kapkodjak, — de csak kiszabadítja magát mindig. Közében egy pár sarkantyús csizma. Faintos egy jószág rancos szarral, magas sarkokkal. Ej no! Ha ő neki ilyen volna. Bizton tegnap vette bátyja az országos vásáron, mert még nem látta lában. De mit keres a méhsében? Né csak né! Hat e mi a szós? Mnek az a létra meg az a szög, kalapács? Csak nem akarja a létra tetején megpokolni? Ott meg kímén a haz eie, a két ablak közé tamasztja a létrát. Már ugyan bolondot

csinál ő magaból? Nem megpokolhatja odabent? Hogy ropog a létra ez alatt a nyaviga emberke alatt, a mint egyik fokról a másikra lép. Ohó! Most már csakugyan tudja, spekulál Jani bátya. Santa Doman házan latott ily pár csizmat, — igaz, hogy csak egy táblára festve. Tán nem akar a bátya csizmadia műhelyt nyitni, — nem val a magyar embernek! Cime-rül szögezi hat ki. Pedig mi kár azt a szép csizmat szélnék, esőnek kinteni!

A bi! Milyen akkuratósan odaszögezte, — mintha táncra állanának. Akad is baműő izben. Egy-egy legény, ki nyiratkozni volt, hüsrít siető leányok, fejen megfésülködött menyecskék, törpödött öreg anyók. A legények kacagnak, a leányok szemérmesen pillantgatnak a hetyke csizmara, menyecskénép öszebüvik, sügnak-búnak, nyihognak, vihognak, vén anyókat kezetes fohaszoikat bocsanatnak az ég felé fogatlan szájukból. Mind nagyobb-nagyobb lesz a tömeg, a gyerekhad is megneszel valamit, csakhamar tömve van a tötés. A csipős reggeli szél átűri a menyecske nép ingvallat, össozorozongnak, — de helyéről nem mozdul egyik sem.

Megindul a trics-tracs, sötötgas, talalgatás. Hamarosan Tera nenő, a falu zsejje s a központ. Áhitattal lesik minden szavát. Hogy kié a csizma? Ki ne tudná ezt. Ilyen gangos egy-kettő ha akad az egész faluban, — ezüstös sarkantyú pedig csak egyetlenegy. Hogy került ide? Mintha biz ezt kitalálni valami nagy, diakiras volna! De a részletek, — a körülmények. Ez furja ám oldaluk. De

Tera nenő meg ép ezt tudja. Úgy volt a, hogy kukoricát morzsolat tegnap este házanépevel, azt jó későn mégyen kamrájába lenyugodni. Ihol, lelkemadta, valaki csak mászik szomszédék kapuján át, csak mászik. Biz ő megnezi, gondolja magában bárki ijafia legyen is. Úgy is tön. Legott látja, hogy ez senki más, mint Samu, a szomszédék fia. Ucuu lelki, leugrik a kapuról s netezetlen halad át a tötésen, csak a sarkantyúja pendül egyet-egyét. De izott a holdvilág ellene esküdött, — egy felhő mögé bujt s ne adj isten, hogy kitudta volna venni, hová somfordált a Samu gyerek. Erre aztan ledött, elszenderedett.

Nem igen volt elég a felvilágosítás az éhes közönségnek, amde többet senki sem tud, be kell tehát ennnyivel is érn. Már második harangoznak, egyesek eltavoznak, — fölötözve, templomba öltözve újra viszsa térnek. Lassacsán mindnyájan ünnepi díszben látják ott szájukat, mintha várnának valamire, — bővebb magyarázatra.

Miska már nyugtalanlankodik. Templomba kék menni, mert különben a tanító úrtól kijár a kőrmos, — pedig még fölötözve sincs. Ihol la! Harmadszor harangoznak. Az öreg harang komoly rezgésébe bele-belekap a tacsók harangok csilingelése. De né! Nylik a batya házanak ajtaja. Valóssággal megtebolyodott volna a bátya? Ez man mégis csak sok. Nem, ezt ő nem engedheti, így banni az ő jó anyjakajava. Sirva fakad. leugrik a locaról s kiszalad az udvarra.

A tömeget is halotti csend szállja meg. Csak az

Lapszemle.

A »Národnie Noviny« június 24-ki száma »Az iskolák kráczija« cím alatt ezeket írja:

»Magyarországon valamennyi magyarizált iskola csúf csödbe jutott; de nem a mi feladatunk szerint (mi jól tudjuk, hogy nem ér az egész egy fabatkát); hanem a sovinszitikus magyarok felfogása értelmében. Hogy ne mondják, hogy mi túlzunk, itt citálunk egy magyar lapot, a »Házanke«-ot, mely »A nevelés csödbejutása« cím alatt a következőket írja.

»Az új magasabb morál rettentően, rombolva őrlőng az iskolák falai között. Még két harom évig ezen a módon, és minden tisztesség szülő látni fogja gyermeke megmérgezését. A gimnáziumok nyolcadik osztályában szörnyűek az eredmények. A hol a natúrbi bizottság szigorúan veszi hivatását, 50% elbukik az érettségén!...

50% bukott! Ez az iskola valódi millenáris eredménye. No, mi még többet tudunk, mint a »Házanke«. Tudjuk azt, hogy a magyarosított gimnáziumok közül a legmagasabb nivón álló mintagimnázium legemlékezőbb növekedése nem tudna helyt állani Cyslajthánia legutolsó fokú gimnáziumának leggyöngyösebb növendékével, mert eltekintve a magyartól, egy tantárgy tanításként itt kellő szigorral. A classicus nyelvek szörnyen el vannak hanyagolva, a görögöt egyáltalában kidobták. A latin pedig oly gyengén, oly gyalázatosan tanítják, hogy a homo maturus nem képes egy latin frót még csak olvasni sem. Tulajdonképen hát mit tanítanak a gimnáziumban? Olyképpen folyik a tanítás, hogy a tanuló a magyaron kívül nyelvet sem tudja mozgatni. Mit tanítanak tehát? Mindazt, a mivel másutt erudálják a fiatalos lelket, és a szivemenéstés clerik, mindazon a kor által szentesített humanus tényezőket minálunk a magyarizáció és a lelkekbe öntött sovinizmus mérge, a kémkedés és a mások irányában taplált gyűlölet legyen a helyettesítője. Ez tulajdonképen mind nyájunkra nézve valóságos baleset és szerencsétlenség! Nincs okunk örvendeni rosszakaróink gyengeségén, mert minket is sújt az iskola ignorálása, korlátoltága és demoralizációja. Valóban balsiker és szerencsétlenség ez, de nekünk meg van az a megnyugtatósságunk, hogy mi nem vettünk részt ez állapotok megteremtésében; dacára annak gyermekeinkkel együtt ártatlanul kell szenvednünk! — Szülők! legalább a szünidő alatt, odahaza oktassatok gyermekeiteket, mert ha avval elégedtek meg, amit nekik a jelenlegi iskola nyújt, jaj lesz gyermekeinknek!

Előfizetési felhívás!

Tisztelettel kérjük azon t. előfizetőket, kiknek előfizetésük a mult hó végével lejárt, sziveskedjenek ez irányban mielőbb intézkedni.

Azon t. előfizetőinket, kik előfizetéseikkel hátralekban vannak, ezuttal is tisztelettel kérjük, hogy hátralekbaik kiadóhivatalunkba mielőbb eljuttatni sziveskedjenek.

A »Felvidéki Híradó« előfizetési ára:

Egész évre — — — — — 4 frt
Fél évre — — — — — 2 „

őreg harang zúgja lassan, rezegőn: ging-gang, ging-gang, — a tacsok pedig jókedvűen, bohókásan csilinglik gingalló, gingalló, csilinglik gingalló.

Néma csendben, harangszónál, tömött szurok fényű hajat kezére csavarva, tövével megfogva hurcolja le a magas garádcson Jani bátya hitves nejét, a Miska ángyikáját, le az udvarra, ki a hídig. Permetező eső csöbög az égből, az asszony nem érzí ezt. Hogy érezne, mikor ráeső szemérmetlen tekintetek sem bántják. Pedig himzett ingavilla félig erőszakkal lépve, félig magától lecsúszva mesztelenül hagyja kebele marványát. Fehér keblén, fehér karján vizesöppek gyöngyöznek, — val jon az esőtől-e? Rövid első szoknyája alig-alig fedi el gömbölyű térdéig testét. Hamvas puha testébe benyomódnak a homokszemek, égő piros foltokat hagyván magok után. No lám, hogy most ezzel sem törődik, pedig milyen kényes volt csak még tegnap is apró lábai fehér simaságára. Hires volt lábairól az egész környéken.

Es nincs senki, ki védelmére kelne. Csendben, néman áll minden ember, csak a harang mondja: ging-gang-gingalló, csiling-ging-gingalló. De hat ki is merne megveszteni vaddal szembeszállani? Hisz ez nem ember többé. Egyszerre elkezd beszélni, — előadást tart néma hallgatóinak. Mindjobban belé melegszik, hangja hovatovább rekedtebb, rikácsolóbb, egész teste, vézna tagjai, minden izma rangatkozik, szája habzik s a tajték foszlianyokban szakadozik le sörtés bajuszáról, szeme tűzőzönten égő zsarútnok, még haja is szalagként

HIREINK.

— Meghívó. Van szerencsénk felkérni a »F. M. K. E.« központi igazgató választmányának tisztelt tagjait, hogy az 1897. évi július hó 17-én délután 2-órákor Nyitra-n, a vármegyeház nagytérjében tartandó igazgató választmányi ülésen megjelenni méltóztatassanak.

Az ülés tárgyai.

1. Az ügyvezetőség megegyésének jelentése.
2. Ugyazsi jelentés a poros- és jogügyek állásáról.
3. Számviteli jelentés az orvosi és választmányi szárazmádások és költségelőirányzatok felől.
4. A f. évi közgyűlés helyének és idejének meghatározása.
5. Bende Imre plébánár úr 60. születésnapjának 50 éves jubileuma.
6. A magyar orvosok és természetvizsgálók meghívója.
7. Az E. M. K. E. felhívása Bethlen Gábor gróf szobra érdekében.
8. A »Felvidéki Újság« szülvendéje.
9. Feller Jakab kérényre a Kostenszky szemlék ára tárgyában.
10. Tanítók és daloskör-vezetők megjutalmazása.
11. Könyvtárak szervezése.
12. Egyéb, választmányi ülésig még beérkező indítványok, ügyek és javaslatok.

Hazafis hűvölésel maradtunk Nyitra-n, 1897. évi június hó 30-án »Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület«
Lőrinczy György, Grausz István,
titkár, ügyvivő alelnök.

— Fölkéretünk annak közlésére, hogy a ruttkai állami iskolai gondnokságnak tagjai közül a lapunk mult számában felemlítetteknek kívül jelen voltak a vizsgákon: Boldis Ignác, Lux Arthur és Olsavszky Gyula urak is.

— Zsolna város uj bírója. Zsolna város eddigi bírója, Hrabovecz József, állásától felfüggesztetve, a képviselő-testületnek h. hó 4-én tartott ülésén Dualszky Béla helyettes bíró, a járási főszolgabíró kezébe letette a hivatalos esküt, megköszönvén magyar és tót nyelvű szép beszédben a képviselő-testületnek beléje helyezett bizalmát.

— Zolyom vármegye uj tanfelügyelője. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Petrasovics Endre Sáros vármegyei segéd tanfelügyelőt, hasonló minőségben Zolyom vármegyébe helyezte át.

— Primícia. Ma egy hete mondotta első miséjét Kianicza József turóc-szent-mártoni polgártársunk fia, tiszteendő Kianicza Szaniszló segédlelkész úr. Ebből az ünnepélyes alkalomból szufolóság meg volt telve a templom s hogy az intelligencia soraiból még többen nem vettek azon részt, annak tulajdonítható, hogy nem volt róla tudomásuk.

— Szájviz. Friedmann Mór ruttkai gyógyszerész szájvizelő felhívjuk olvasó községünk figyelmét, mely olcsósága — egy kis palackban 55 kr. — és kellemes hatása által felülmúlja a nagy reklamákkal hirdettelt egyéb szájvizeket. Ugyanott seplő elleni arckenőcs is kapható, a melyet távoli vidékeken is megkedveltek s használnak.

— Értesítés. A tiszaí ág. hitv. evang. egyházkerület eperjesi Collegiumának Jogakademiáján az 1897—98. tanévre a beiratások f. évi szeptember 1-től 8-ig eszközlendők; az előadások pedig szeptember 9-dikén veszik kezdetüket. Utólagos felvételnek szept. 9—11-iki napjain dekáni-, azután pedig tanárikeri engedéllyel lehet helye. Azok az egyéves önkéntesek, a kik tényleges katonai szolgálatukat f. évi szeptember hó végén fejezik be. október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok határideje szeptember 1-től 15-ig terjed. A jogakademiai hallgatók valásfelekezeti külömbözés nélkül részesülhetnek a Collegium kebelében fennálló tápintézet kedvezményeiben; (az erre nézve megállapított felévi díjak a következők: ebéd és vacsoraért 31 frt, ebédért 19 frt). Az erre érdemesek igényt tarthatnak a Colle-

mered elő fehér sapkaja alól. Csak Miska mer egyet lépni feléje. De csak egyet, — úgy marad azon helyen megdermedve bátyjának fagyaszót tekintetével.

Az asszony összevesz, összetörve, néman túri a ráháló szitkokat. Nem felel egy szó sem, hang nem hagyja el összecusokott halvány ajkát. »Szeretted-e hát még?!« Csak egy szócskát kene rásusognia, — idegen még meg se hallaná, csupán az ura s rögön megmekneki. De ő nem mondja ki, sőt erősebben harapja össze fogait.

Im a túlsó soron nagyon csattan egy kapu. Deli legény, markában fokosat porgetve, gyors iramban szokell a tömeg felé. Két három szokással a tötés közepén terem, zuhogó fokosának szele utat nyit neki a tömegen át. A férj rátként a kedvesre, borzasztó, dermesztő arcával. Ámde a legény meg nem ijed ettől, még egyet szókik, vilámgyorsán ivet ir le a légben fokosa...

E pillanatban, mint macska ugrik talpára az az ösztört néber, az a lélek nélküli asszony s mintha ott se lett volna, hirtelen kirántja magát férje kezzeiből, villám sebeseen kapja el a lecsapó fokost, sötét szemében is villámnal kedvese elé dobbanva, éles, csengő hangon csak ennyit kiel:

— Meg ne üsd az uram, vagy engemet ölsz meg.

— Ging gang, uti rá az őreg harang.

..... Furcsa állat biz ott az asszonyi állat.

Csukesi Ugor.

gium által évenként kiosztani szokott ösztöndíjakra; valamint a szegény sorsúkat tandíjmentességre s a jelentékeny alapítókkal rendelkező »Jogász segélyegylet« támogatására számítanak. Megjegyeztetik végül, hogy úgy a jogakademia ifjúsági-, mint a collegiumi nagy könyvtár a hallgatóság rendelkezésére fog állani. Mindennemű felvilágosításokkal szivesen szolgál!

— A jogakademia igazgatósága Eperjesen. Az a dohányzódszék vasárnapi munkaszünete. Az ország több részéből föliratoztak és deputációkat küldtek a kereskedelemügyi miniszterhez a dohányzódszék vasárnapi munkaszünete érdekében. A többször megismételt mozgalomnak végre most meglett az eredménye. Mint értesülünk, a monarchia mindkét országában törvényjavaslatot készítenek, mely a dohányzódszéknek is megadja a vasárnapi munkaszünetet.

— A magyar királyi államvasutak éves barleti jegyeinek évközbén átirathatása. Az érdekelte kereskedelmi körök kérelmére báró Dániel Erud kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a kereskedő cégek alkalmazottjait, illetve utazóik részére váltott, a magyar királyi államvasutak összes saját vonalain érvényes éves barleti jegyeket évközbén egyszer az illető cég valamely más alkalmazottjára a jegy árának e hatrálékos idő arányában esedékes része 50%-nak és 1 forint kiállítású díjnak ráfizetése mellett átirathassák. Ily átirátás azonban az év utolsó három havában nem engedélyezhető. Egyuttal megengedte a miniszter, hogy az 1-6-os osztály éves barletjegyek ára, mely jelenleg 555 forintot teszen, a jövő évben 500 forintra szállítassék le.

— Az orfeumokat a fővárosi hatóság megrendszabályozza. Rendeletet adott ki, melynek értelmében az orfeumi előadások műsorának legalább a fele magyar legyen; orfeumokba csak magyar honos artistákat szerződethetnek és az orfeumi szereplők az előadás végével a helyiséget azonnal elhagyni tartoznak.

— Fördübe utazók figyelmébe. A nyári évszak alatt sokszor előfordul, hogy valaki családját otthon hagyva, elutazik valami földűrőhelyre, vagy pedig, hogy a család egyes tagjai külön helyen üdülnek. Az is előfordul, hogy valaki csak néhány napra utazik el s mindez esleekben előfordul az a kellemetlenség, hogy vagy az egyik, vagy a másik része kénytelen nélkülözni az 6 megszokott lapját. Mivel a hírlapok általában csak egész hónapokra szoktak előfizetéseket elfogadni, e bajon segített az Egyetértés kiadóhivatala, mikor néhány év előtt meghonosította nálunk a turista előfizetést, mely abból áll, hogy bármily rövid időre is előfizető előfizetéseket s az idő alatt is akar naponkénti tetszés szerint meg lehet változtatni a címzést. Ha például valaki előre megállapítja utitervét s tudja, hogy mely napokon hol fog tartózkodni, egyszerűen beküld az Egyetértés kiadóhivatalához annyiszor 6 kr., a hany napra kívánja a lapot s egyuttal megírja, hogy mely napokon hová küldje a lapot. Ily módon mindenütt pontosan meg fogja kapni az Egyetértést az 6 megszokott változatos és előkelő színvonalu tartalmával. Ettől eltekintve is gondoskodott az Egyetértés kiadóhivatala arról, hogy lapját úgy a bel- mint a külföldön minden jobb kaveházban és étteremben, a földi olvasótermekben és az újságárusoknál meglegessen kapni. A ki tehát otthonától távol olvasni akarja a lapot, az keresse csak a fentirt helyeken.

— Majdnem új, igen finom lö-szer-zám potom áron eladó. Cim a kiadóhivatalban.

— A cs. és kir. szab. Adria biztosító társulat Triesztben. A folyó év majus 20-án megtartott közgyűlés előterjesztette 58-ik üléstevéről (1896) szóló üzleti jelentését. Ezek szerint a társulat életbiztosítási osztálya az 1896-ik évben 13.850.565 ft lőkebiztosítást kötött és a biztosítási allag ezen év december 31-én 84 millió forint felül tőke és 222.102 ft járadékfizetési összeget tüntet fel. A díjbevétel 3.482.368 ft-ot teszen, míg a halál és elérési esetekben kötött biztosítások kifizetése 1.810.741 ft-ot vett igénybe s ezenkivül 387.508 ft függő károka tartalékba helyeztetett az életbiztosítási osztály díjtartaléka 20.544.192 ft-ot és ebből a viszontbiztosításokat levonva tisztán 19.051.272 ft-ot teszen ki. Az elemi (tíz- és szállomány)biztosítási ágazatok díjbevétele 7.295.879 ft-ot tesz ki, a viszontbiztosítasokra 3.430.534 ft-ot és kifizetésekre a viszontbiztosításokat illető részek levonása után 2.189.767 ft-ot fordítottat és ezenfelül függő károka 394.341 ft-ot helyeztetett tartalékba (ugyan-cak a viszontbiztosítókat illető részek levonásával). Az elemi ágazat díjtartaléka a visszbiztosítások levonásával 2.063.629 frtra rug. A kötvény szerinti arfolymnyeresege 398.175 frt-nyit összegben a fennálló arfolymingadozás tartalékhoz csatoltatott, továbbá 20.000 ft-ot az életbiztosítási osztály külön nyereménytartalékanak és 125.000 ft-ot az általános mérleg rendelkezésre álló tartalékanak emelésére fordítottat. Az igazgatóság előterjesztésére a közgyűlés elhatározta, hogy ő császari és apostoli királyi felsége küszöbön levő uralkodási jubileumának megünneplése alkalmából jótékonysági alapítványt tesz és ebea 25.000 forintot szavazott meg. Osztalék feleiben részvényenkint 75 frtot fizetnek ki. A társulat tartaléka az 1896-ik évben 21.400.162 frttal növekedtek és jelenleg 25.004.891 frtra rúgnak, amelyből a díjtartalékok 21.119.902 frtot (tisztán, vagyis a visszbiztosítókat illető részek levonásával), a nyereménytartalékok 2.980.932 frtot és az arfolymingadozás tartalékok 912.057 frtot tesznek ki.

A husvét idejének változása. A husvét-ünnepe a Gergely-naptár szerint tudvaleg a tavaszi holdfölte után első vasárnapra esik. Teát soha március 22-énél előbbre, se április 24-énél későbbre nem eshetik. Egyházi körökben most arra törekednek, hogy ezt az időközti rövidebb legyen s Rómában a püspökök legközelebb megállapodásra is fognak jutni e kérdésben.

A Gelléri-Protovin affér. Ezen a fővárosi napisajtóban sokat szellőztetett ügyre vonatkozólag Protovin Géza a temesvári keresk. és iparkamara segédtitkára közli velünk, hogy amár a Gelléri Mór kir. tanácsos ellen megindított akciónak nem ó az értelemi szerzője, az úgy mai stádiumában mi sem tartja őt vissza, hogy az eddigre közzétett adatokért a teljes és kizárólagos felelősséget átvállalja. Egyben kijelenti, hogy a menyenyben Gelléri Mór bűnyűgyére vonatkozó törvényszéki iratok és a többi publikált okmányok csak egyikének is hitelességet pozitíve megafoljok, szívesen hajlandó Gellérinek a szenvedett sérelmét bármint elégtételt szolgáltatni.

A magyar kir. államvasutak pénztári főfőlségei. A magyar kir. államvasutak igazgatósága június 9 én 500.000 forint szállított be pénztári főfőlségül a központi állampénztárba. A folyó évi beszámllítás 7,500.000 forint tesz,

Nyilt tér.

Az e rovatban foglalkáért nem vállal felelősséget a szerk.

Fouland-selyemét 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai, s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben, ú. m. fekete, fehér és színes, Henneberg selyemét 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kokozott mintázzal, damaszkolt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázzal s. a. t.) a megrendelt árakat postabér és vammmentes a hazhoz szállítva valamint mintákat postafordultalv küldenek Henneberg G. (Cs. és k. udvari szállító) selyemgyárai Zürichben. Svajcra címzett levelekre 10 kros. levelezőlapokra 5 kros. belyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Lóversenyek Tatra-Nagy-Lomnicon

1897. július 14., 15., 17. és 18-án

A Magyar Lovaregylet által rendezve, kezdetük mindig d. u. 3 óra 35 perckor.

A legényemesebb vonat a Budapestről ejjel 11 órakor induló rendes gyorsvonat, érkezik Nagy Lomnicra 8 óra 18 perckor reggel: vissza 9 óra 12 perckor este, érkezik Budapestre 8 óra 10 perckor reggel. Ezen felül minden futtatási napon Kassáról, Lócséről, Podolinból és Szepes-Bélából az összes közbeeső állomások érintésével, de rendszeres zóna-díjtétel mellett különvonatok indulnak a versenyterre és vissza, a melyeknek menetrendjei az egyes indoha zakban kifüggesztve lesznek. A versenyek végével külön vonatok indulnak vissza minden irányban.

A legényemesebb vonat a Budapestről ejjel 11 órakor induló rendes gyorsvonat, érkezik Nagy Lomnicra 8 óra 18 perckor reggel: vissza 9 óra 12 perckor este, érkezik Budapestre 8 óra 10 perckor reggel. Ezen felül minden futtatási napon Kassáról, Lócséről, Podolinból és Szepes-Bélából az összes közbeeső állomások érintésével, de rendszeres zóna-díjtétel mellett különvonatok indulnak a versenyterre és vissza, a melyeknek menetrendjei az egyes indoha zakban kifüggesztve lesznek. A versenyek végével külön vonatok indulnak vissza minden irányban.

Helyárak a versenyterre: I-ső hely 3 frt, II-ik hely 1 frt, III-ik hely 20 kr.

Jegyek haphatók 3 nap a versenyek előtt: Új-Tatrafüreden Kertész Todor bazárjában, Ó-Tatrafüreden Ma ufer Adolf úrnál, Tatra Lomnicon Kuszman Gyula bazárjában, Poprad-Felkán Ehn József vendéglőnél, Kassán Kiss vári Sándor úr cukraszadjában és a versenynapokon Tatra-Lomnicon a versenyteren. — Restauratiók az I. és II. helyen szintegy totalsaturók.

Table with 4 columns: F. szám, A részlet-munka megnevezése, Összeg (frt, kr.), Jegyzet. Lists construction work items and their costs.

Ezen építkezési munkák vagy valamely általános vállalkozások, a javak pedig egyes kézműveseknek adhatók át.

Lepécseletl ajánlatok 1897. évi július hó 16-ig, fentnevezett fűszlógabirósághoz, ellátva 5%o os banátpénzzel, beküldendők.

Kivált felvilágosítások a felsőstbunyai leblániai hivatalnál kaphatók, melynél egyszermind a tervek, költségelőirányzatok, ajánlati és építési feltételek is betekintethők.

Az árlejtés f. é. július hó 17-én, d. e. 10 órakor, a felsőstbunyai körjegyzői hivatalban tartatik meg —

Stubnyafüredn, 1897. évi július hó 8-án. Zorkóczy Tivadar s. k. fűszlógabiró.

Advertisement for Valódi brünni posztó-szövetek. Lists various types of cloth and their prices, including Valódi gyapot and Kiesel-Amhof gyári raktár Brünnsben.

Advertisement for Alapított 1858. BUDAPESTI SZIVATTYU- ÉS GÉPGYÁR RÉSZÉNY-TÁRSASÁG. (ezelőtt WALSER FERENC). BUDAPEST, VI. ker., Külső váci-ut 45. sz. Sürögnyeim: SZIVATTYUGYÁR BUDAPEST. GYART: mindenféle gőzgepet, Schmidt-féle forgógőzmozorokat (40% szénmegtakarítás), petroleum- és benzimozorokat. Kereftűreszeket, körfűreszeket és csertöröket. Gőzkanonokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat gőz-, szij- és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Artzái kufelépítményeket vasból. Tűzfekendőkötő és visszallítókat, tüztőlósági felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sarkaparó és seprőgepeket, hőekéket és uhengereket. Egaszegűyi szereket, mint gőzfertőtlenítő készülökeket és teljes fertőtlenítő telepeket pöcegödör tisztító készülökeket. Vas- és ercöntvényeket, harangokat. Keményesű acelfelületi tűzrostelyokat egyenes és kigyolalkban, valamint polygon rostelyokat. LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszszberendezéseket, központi fűteseket. — Árjegyzökek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek. —

Advertisement for Csász. kir. szab. Adriai biztosító-társulat. Az Adriai biztosító-társulat vagyonállása. Életbiztosító osztály. A) — Mér eg-számlák 1896. december 31-én. — Elemi osztály B). Table with columns for VAGYON, TEHER, and Osztrák ért. forint. Lists assets and liabilities of the insurance company.

Bövebb zárszámadási jelentések az alanti főügynökségnél kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készséggel adának és élet-, tűz- és szállítvány-biztosítások az »Adriai biztosító társulat«, jégbiztosítások a »Deli jég- és vízszintbiztosító részv. társ. és Falecset-biztosítások a »Nemzeti baleset elleni biztosító társaság« számára a legelőnyösebb feltételek és a legelőcsobb díjak mellett fogadtatnak el. A turóc-szt.-mártoni főügynökség: Tatra felsőmagyarországi bank r.t. Turóc-szt.-mártoni Magyar Nyomda — Muskóci Ferencz né.